

[Undervisnings- og forskningsministeren]

Jeg har svært ved at se, hvordan det er muligt at skabe et incitament til at tage flere elever og lærlinge, uden at der er nogle, der tjener, og andre, der bliver ramt. Det forekommer mig, at det var meningen med det, at nogle skulle tjene, nemlig de, der gør det samfundsmæssigt rigtige og antager nogle elever, og så kan det ikke undgås, at andre til gengæld kommer til at betale. Det kan ikke overraske, at vi så hører fra dem i form af små breve og henvendelser og diverse indslag i medierne. Der er intet mærkeligt i dette.

Kommunerne kommer ind som virksomheder, der taber lidt ved dette her. Der har været nævnt tallet 350 mio. kr. Jeg vil sige, at 300 mio. er nærmere det rigtige tal. Jeg har drøftet det grundigt med kommunerne og har for det første sagt, at kommunerne jo har mulighed for at ændre adfærd, sådan som det er meningen med nyordningen, nemlig i retning af at tage nogle flere lærlinge og elever.

Dertil kommer, at vi har drøftet, hvordan vi på forskellig vis kunne hjælpe kommunerne. Tonen har været god og positiv under forhandlingerne, men den melding, jeg fik her til morgen, var, at kommunerne frem for nu at lave en færdig aftale med regeringen hellere ville drøfte det i en større sammenhæng under kommuneforhandlingerne, og det tror jeg hænger sammen med, at også kommunerne er stillet vidt forskelligt. Der er nogle, som har tradition for at tage elever og lærlinge, og de taber måske næsten ingenting. Der er andre, som siger: Jamen ud af vores lille budget er det sandelig dyrt, hvis vi skal tage et par elever for at få balance i dette regnskab, og de penge har vi ikke osv. Så jeg har stor forståelse for, at det ikke er let at være formand for Kommunernes Landsforening. Det er vel somme tider endnu sværere end at være minister.

Det vil altså blive drøftet på et senere tidspunkt, men jeg vil gerne sige, så ingen kan misforstå det, at når regeringen overhovedet har drøftet disse ting med kommunerne, er det ikke, fordi vi er nødt til det. Det er af ren og skær venlighed, og for at vi gerne vil have en positiv holdning og et positivt forhold til kommunerne, for der er ingen tvivl om, at generelle afgifter, som vi taler om her, ifølge lovgivningen ikke giver ret til såkaldt DUT-kompensation, altså kompensation ifølge Det Udvidede Totalbalanceprincip. Det er kun specielle kommu-

nale afgifter, der giver anledning til DUT. Lovens bestemmelser hjemler ikke kompensation for ændringer vedrørende generelle arbejdsmarkedsafgifter. Det fremgår tydeligt af den lovgivning, der regulerer statens forhold til kommunerne.

Regeringens holdning er altså, at denne generelle afgift kombineret med generelle tilskud ikke automatisk udløser DUT-forhandlinger og DUT-kompensation, men vi afviser aldrig at tale med kommunerne. Døren er åben, og jeg har som sagt så sent som her til morgen talt med kommunernes formand. Han har ikke ønsket at gøre sine synspunkter færdige nu. Han vil gerne tage det op under kommuneforhandlingerne, og det har han sikkert sine gode grunde til. Længere kan vi ikke komme med den sag.

(Kort bemærkning).

Køpke Christensen (FP):

Det er således med ministre, at de gerne vil henvise til forskellige udtalelser også fra erhvervslivet, hvis det er noget, der falder i deres smag, men i denne situation står ministeren nonchalant og siger: All right, der kommer protester fra det erhvervsliv, som kommer til at bøde for dette her økonomisk, og dem, der tjener på det, hører vi ikke noget fra. Sådan er det altid, det er sund logik. Der ser vi typisk, at med hensyn til erhvervslivet vil man gerne have både i pose og sæk økonomisk. Når det kommer til stykket, er man ikke så liberal endda.

Jeg mener, der er nogle rigtige aspekter i det, Dansk Industri er kommet med vedrørende problemerne for erhvervslivet, og jeg må som Fremskridtsmand ærligt indrømme, at jeg også troede, at et liberalt parti som Venstre ønskede at gøre det bedst mulige for erhvervslivet. Vi har i hvert fald i Fremskridtspartiet den holdning, at jo bedre erhvervslivet har det, jo bedre har vi det generelt alle sammen her i samfundet. Det er et klart udtryk for, hvordan det går i samfundet. Det ser ikke længere ud til, at man fra regeringens side har den holdning.

Jeg mener, det er ret alvorlige økonomiske problemer, erhvervslivet yderligere bliver stillet over for. Jeg tror, det var bedre at gå den anden vej, som regeringen også har plæderet for i de sidste 10 år: at det netop er erhvervslivet, der skal have gode vilkår, så man kan få